

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ξεφυλλίζοντας τὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Λαογραφίας» καὶ τὴ βιβλιογραφία τῆς, σκέφτηκα μιὰ φορά ἀκόμα, ὅτι ὁ «Ἀγὼνας τῆς γυναίκας» μπορεῖ καὶ ὑποχρέωση ἔχει νὰ καταστρώσει στατιστικὴ καὶ πίνακα τῶν Ἑλληνίδων πρὸ συμμετέχου ἄνεργά στὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, πρὸ ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐπιστήμη, πρὸ συναγωνίζονται, ἰσότιμα μὲ τοὺς ἄντρες,

στην έρευνα τών προβλημάτων τής ανθρωπότητας και στο στάδιο τών γραμμάτων, και, παράλληλα, εκείνων που στέκουν έξια ανάμεσα στον κόσμο τής ελληνικής τέχνης.

Τη σκέψη αυτή μου έφερε το Α' και Β' τεύχος του ΙΑ' τόμου τής «Δασογραφίας», που έκυκλοφόρησε τις ημέρες αυτές.

Μέσα στις 336 σελίδες του τόμου αυτού παρουσιάζονται νέες και παλιές συγγραφείς, λαογράφοι έρευνητριες, σε λογίων - λογίων ειδικότητες. **Λίτσα Καραϊσκάκη** δημοσιεύει και σχολιάζει εν. **Μακρὸ ποίημα** του Μάρκου Δεφανάρα γραμμένον 543.

Η **Νοεμή Ζωηροῦ** — πιασά, λαογραφικά απ' την Κέρκυρα. Η **Έλπινίκη Σταμούλη-Σαραντή**, τραγούδι για τα πάθη του Χριστού απ' την Σηλυβρία.

Έπειτα στη βιβλιογραφία του τεύχους κρίνονται έργα γυναικῶν : Τής **Βενετίας Κόττα**, το «Θέατρο στο Βυζάντιο», και «ή επίδραση του δράματος «Χριστός πάσχων» στη χριστιανική ανατολική τέχνη», με πρόλογο του Ντήλ, και τα δύο τυπωμένα γαλλικά στο Παρίσι, έργα από 220 σελίδες το ένα και 124 τᾶλλο. Τής **Μαριέτας Μινώτου** «Τραγούδια από τη Ζάκυνθο». Τής **Μαρίας Λιουδάκη**, οι «Κρητικές μαντινάδες» τής **Άννας Αποστολάκη** «Τὰ κοπτικά ύφάσματα του έν Ἀθήναις Μουσείου Διακοσμητικῶν Τεχνῶν (σελ. 203).

Αὐτὰ βγαίνουν μονάχα από το ξεφύλλισμα του ἐπισημονικοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ.

Αν προσθέσουμε, πρόχειρα, μερικά ακόμη ὀνόματα Ἑλληνίδων ἐπιστημόνων, που ἔχουν από καιρὸ ξεχωριστὲς θέσεις στην ἑλληνική διάνοηση και στην ἑλληνική βιβλιογραφία, τὴ Ρόζα Ἰμβριώτη, Ἑλλη Λαμπρίδη, Πολύμνια Λάσκαρη, Λίζα Κόττιου, τὴν Ἀγγελική Παναγιωτάτου, καθὼς και τῶσων ἄλλων που τιμοῦν τὴ λογοτεχνία μας, ὅπως ἡ Μυρτιώτισσα, ἡ Ἀθηνᾶ Ταρσοῦλη, ἡ Γαλάτεια Καζαντζάκη, ἡ Ἑλλη Δασκαλάκη, ἡ Τατιάνα Σταύρου, ἡ Κατίνα Παπᾶ, ἡ Κλεαρέτη Μαλάμου κι ἄλλες. Πρέπει νὰ ὁμολογήσομε ὅτι ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλληνίδων στὴ λογοτεχνία και στὴν ἐπιστήμη εἶναι τόσο σημαντικὴ που ἔχουν κάθε δικαίωμα νὰ στέκονται περήφανες πλάι στοὺς ἄντρες συνάξέλφους των.

Σ. Θ.